

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **A., s.r.o.**, zastúpený advokátom: *JUDr. K. K., advokátka*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/1600-8025/2006/992206-r zo dňa 09.02.2006, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/156/2006-29 zo dňa 25.09.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/156/2006-29 zo dňa 25. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k. 2S/156/2006-29 zo dňa 25.09.2009 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/222/1600-8025/2006/992206-r zo dňa 09.02.2006, ktorým potvrdil rozhodnutie vydané Mestskou časťou Bratislava – Karlova Ves pod č. 1423/2005/Pr/O zo dňa 21.12.2005, ktorým bola žalobcovi podľa ustanovenia § 55 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku v znení neskorších predpisov a podľa § 6 ods. 5

písm. a/ Všeobecne záväzného nariadenia č. 6/2004 vydaného Mestskou časťou Bratislava – Karlova Ves pod č. 6/2004 zo dňa 14.12.2004 vyrubená miestna daň za 20 kusov nevýherných hracích prístrojov vo výške 65 754,-- Sk v prevádzke žalobcu na Z. ulici č. 1 v Obchodnom dome C. v Bratislave a to za obdobie od 01.01.2005 do 30.04.2005. Krajský súd v napadnutom rozsudku uviedol, že v tomto prípade nebolo medzi účastníkmi sporné, že žalobca prevádzkoval 20 kusov nevýherných hracích prístrojov, ktoré boli umiestnené vo verejne prístupných priestoroch v Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves a to aj v období od 01.01.2005 do 30.04.2005, kedy prevádzkovanie hracích prístrojov ukončil. Podľa krajského súdu žalobcovi ku dňu 31.12.2004 zanikla poplatková povinnosť k plateniu miestneho poplatku za zábavné hracie prístroje a vznikla mu nová daňová povinnosť na zaplatenie miestnej dane za nevýherné hracie prístroje. Išlo o novú právnu povinnosť a z tohto dôvodu bola žalobca povinný zároveň aj splniť oznamovaciu povinnosť v zmysle nového všeobecného záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 6/2004 do dňa 14.12.2004, ktoré nadobudlo účinnosť 01.01.2005.

Podľa názoru krajského súdu, keďže predmetom súdneho prieskumu nebolo splnenie alebo nesplnenie oznamovacej povinnosti žalobcom a bez ohľadu na skutočnosť, či žalobca uvedenú oznamovaciu povinnosť splnil alebo nesplnil, daňový orgán prvého stupňa bol oprávnený na podklade zistení, že žalobca podlieha daňovej povinnosti, vyrubiť mu miestnu daň za 20 nevýherných prístrojov a to za daňové obdobie tak, ako je uvedené v platobnom výmere, teda do dňa 30.04.2005. Výška vymeranej dane nebola napadnutá, preto sa súd uvedenou výškou dane nezaoberal. Krajský súd na podklade uvedeného v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach ako aj na podklade Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 6/2004 zo dňa 14.12.2004 dospel k záveru, že preskúvané rozhodnutie žalovaného bolo vydané zákonne, daňové orgány zistili riadne skutkový stav a správne aplikovali právne predpisy, z uvedených dôvodov žalobu žalobcu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasne súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa názoru žalobcu nevznikla v tomto prípade daňová povinnosť. Žalobca nikdy netvrdil, že by namietal sankcie za nesplnenie oznamovacej povinnosti. Žalobca sa vždy domáhal iba vyslovenia nezákonnosti rozhodnutí o vyrubení dane za prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov.

Je pravdou, že žalobca prevádzkoval nevýherné hracie prístroje – elektronické prístroje na počítačové hry v zmysle § 52 ods. 1 písm. a/ zákona č. 582/2004 Z.z. od júna 2003 do 30 apríla 2005. V zmysle § 53 citovaného zákona mal byť žalobca daňovníkom za nevýherné hracie prístroje. Avšak v zmysle ustanovenia § 56 zákona: „Daňová povinnosť vzniká dňom začatia prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov a zaniká dňom skončenia ich prevádzkovania.“ Tento paragraf presne špecifikuje okamih vzniku daňovej povinnosti a to: „dňom začatia prevádzkovania“. Žalobca začal prevádzkovať nevýherné

hracie prístroje pred účinnosťou zákona. V čase začatia prevádzkovania neexistovalo zákonné ustanovenie, ktoré by určovalo vznik daňovej povinnosti. V trinástej časti zákona – Prechodné a záverečné ustanovenia, zákon žiadnym spôsobom neupravuje prechod daňovej povinnosti na subjekty, ktoré začali prevádzkovať nevýherné hracie prístroje pred nadobudnutím účinnosti zákona. Z uvedeného zákonného zistenia jednoznačne nevyplýva vznik daňovej povinnosti pre subjekty, ktoré prevádzkovali nevýherné hracie prístroje už pred účinnosťou zákona, teda aj pre žalobcu. Okrem toho je žalobca aj toho názoru, že v takomto prípade treba v zmysle všeobecnej právnej teórie, postupovať podľa zásady „in dubio mitius“, t.j. v pochybnostiach je potrebné postupovať miernejšie.

Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí k absentujúcim prechodným ustanoveniam stavia dvomi, navzájom si odporujúcimi tvrdeniami. V jednom uvádza, že tvrdenie žalobcu je akceptovateľné, nakoľko zákon č. 582/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a VZN Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 6/2004 zo dňa 14.12.2004 účinné od 01.01.2005, keďže daňový subjekt nemohol do tridsiatich dní oznámiť vznik daňovej povinnosti správcovi dane. V druhom sám určil deň vzniku daňovej povinnosti na prvý deň účinnosti zákona č. 582/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a v prvý deň účinnosti všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 6/2004, t.j. 01.01.2005.

Prvostupňový súd sa vôbec vo svojom rozhodnutí nezaoberal dňom vzniku daňovej povinnosti žalobcu a v odôvodnení rozhodnutia iba stroho odcitoval ustanovenia zákona a v celom rozsahu sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd SR, ako súd odvolací napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2009, č.k. 2S/156/2006-29 zmenil a vydal rozsudok, že platobný výmer Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves zo dňa 21.12.2005, pod č.j. 1423/2005/Pr/O a rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR zo dňa 09.02.2006, č. I/222/1600-8025/2006/992206-r súd ako nezákonné zrušuje.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný dňa 10.11.2009 uvádzajúc, že s názorom žalovaného sa stotožnil aj Krajský súd v Bratislave, ktorý správne skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom, žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a správnu úvahou dospel k vydaniu žalobou napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný zastáva názor, že Krajský súd v Bratislave rozhodol správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/156/2006-29 zo dňa 25.09.2009 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu. Po zistení, že odvolanie bolo podané včas postupoval podľa

§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a po prejednaní odvolania bez pojednávania (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP) stanovil termín verejného vyhlásenia rozsudku, uvedené oznámil na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk, a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 2 ods. 1 písm. f/ zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, miestnymi daňami, ktoré môže ukladať obec, sú daň za nevýherné hracie prístroje.

Podľa § 3 citovaného zákona *zdaňovacím obdobím miestnych daní uvedených v § 2 ods. 1 písm. f/ je kalendárny rok*.

Siedma časť zákona č. 582/2004 Z.z. upravuje daň za nevýherné hracie prístroje.

Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona predmetom dane za nevýherné hracie prístroje sú hracie prístroje, ktoré sa spúšťajú alebo prevádzkujú za odplatu, pričom tieto hracie prístroje nevydávajú peňažnú výhru a sú prevádzkované v priestoroch prístupných verejnosti (ďalej len „nevýherné hracie prístroje“).

Podľa § 55 zákona č. 582/2004 Z.z. sadzbu dane určí obec v slovenských korunách za jeden nevýherný hrací prístroj a kalendárny rok.

Podľa § 56 citovaného zákona daňová povinnosť vzniká dňom začatia prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov a zaniká dňom skončenia ich prevádzkovania.

Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. daňovník je povinný písomne oznámiť vznik daňovej povinnosti správcovi dane do 30 dní od vzniku daňovej povinnosti a v tejto lehote zaplatiť daň na zdaňovacie obdobie alebo pomernú časť dane, zostávajúce mesiace zdaňovacieho obdobia, v ktorom vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 57 ods. 2 v ďalších zdaňovacích obdobiach je daň na zdaňovacie obdobie splatná bez vyrubenia d 31. januára tohto zdaňovacieho obdobia.

Podľa § 57 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z.z. ak daňová povinnosť zanikne v priebehu zdaňovacieho obdobia a daňovník to oznámi správcovi dane najneskôr do 30 dní odo dňa zániku daňovej povinnosti podľa § 56, správca dane vráti pomernú časť za zostávajúce dni zdaňovacieho obdobia, za ktoré bola daň zaplatená.

Podľa § 59 zákona č. 582/2004 Z.z. obec ustanoví všeobecným záväzným nariadením podrobnosti k § 52 až 57, najmä sadzbu dane, spôsob vyberania dane, rozsah a spôsob vedenia preukázanej evidencie na účely dane, jej náležitosti, podrobnosti a náležitosti oznamovacej povinnosti, spôsob identifikácie nevýherných hracích prístrojov, prípadné oslobodenie od dane alebo zníženia dane, splátky dane a lehotu splatnosti splátok dane.

V tomto prípade vydala Mestská časť Bratislava – Karlova Ves Všeobecne záväzné nariadenie č. 6/2004 zo dňa 14.12.2004 o miestnych daniach za psa, užívanie verejného priestranstva, predajné automaty a nevýherné hracie prístroje na území Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves. Všeobecné záväzné nariadenie nadobudlo účinnosť 01.01.2005 (§ 9 citovaného nariadenia).

V ustanovení § 6 citovaného všeobecného záväzného nariadenia č. 6/2004 je upravená daň za nevýherné hracie prístroje, pričom sadzba dane za jeden nevýherný hrací prístroj bola určená podľa § 6 bod 5 písm. a/ 10 000,-- Sk za jeden nevýherný hrací prístroj podľa ods. 2 písm. a/ – elektronické prístroje na počítačové hry, písm. b/ 30 000,-- Sk za jeden nevýherný hrací prístroj podľa ods. 2 písm. b/ – mechanické prístroje, elektronické prístroje, automaty a iné zariadenia na zábavné hry.

Podľa § 6 bod 6 daňová povinnosť vzniká dňom začatia prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov a zaniká dňom skončenia ich prevádzkovania.

Súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, keď krajský súd použil správnu citáciu dotknutých právnych noriem v odôvodnení rozsudku. Uvedené závery podľa senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho súdu s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/156/2006-29 zo dňa 25.09.2009 sa stotožnil v celom rozsahu.

Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ žalobca namietal, že v tomto prípade vzniká daňová povinnosť len dňom začatia prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov, pričom žalobca začal prevádzkovať nevýherné hracie prístroje pred účinnosťou zákona č.582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, a teda v čase začatia prevádzkovania neexistovalo zákonné ustanovenie, ktoré by určovalo vznik daňovej povinnosti, tak s uvedeným názorom sa odvolací súd

stotožnil len v tej časti, že žalobca prevádzkoval nevýherné hracie prístroje už pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 582/2004 Z.z.

Zákon č. 582/2004 Z.z. nadobudol účinnosť dňom 01.01.2005, upravil vznik novej povinnosti, teda daňovej povinnosti platiť daň za nevýherné hracie prístroje. Keďže v tomto prípade je nesporné, že žalobca bol v období od 01.01.2005 do 30.04.2005 daňovníkom, keďže bol právnickou osobou, ktorá nevýherné hracie prístroje prevádzkovala (§ 53 zákona č. 582/2004 Z.z.), vznikla mu ku dňu nadobudnutia účinnosti citovaného zákona v spojení so Všeobecne záväzným nariadením Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 6/2004 daňová povinnosť zaplatiť v tomto prípade daň za nevýherné hracie prístroje. V tomto prípade možno konštatovať, že daňová povinnosť žalobcovi za rok 2005 vznikla aj za obdobie od 01.01.2005, keďže k tomuto dňu podľa vlastného vyjadrenia už prevádzkoval nevýherné hracie prístroje v zmysle zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku č. 582/2004 Z.z., pričom na uvedenú skutočnosť nemá ani vplyv, že žalobca prevádzkoval nevýherné hracie prístroje už pred nadobudnutím účinnosti uvedeného zákona, pretože prijatím zákona č. 582/2004 Z.z. v spojení s nariadením Mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 6/2004 zo dňa 14.12.2004 vznikla žalobcovi nová daňová povinnosť, keďže v tomto prípade je v súlade s § 3 zákona č. 582/2004 zdaňovacím obdobím miestnych daní je kalendárny rok.

Zároveň zanikla žalobcovi dňom 31.12.2004 poplatková povinnosť k plateniu miestneho poplatku za zábavné hracie prístroje na základe zákona č. 544/1990 Zb. V tomto prípade bolo zistené správcom dane, že žalobca spĺňa podmienky na to, aby bol daňovníkom v zmysle zákona č. 582/2004 Z.z., aj keď podľa obsahu spisu si nespĺnil oznamovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 57 ods. 1 citovaného zákona. Avšak správca dane o prevádzkovaní nevýherných hracích prístrojov mal informáciu, z tohto dôvodu prišlo k vyrubeniu miestnej dane za ich prevádzku.

Logickým výkladom je možné v tomto prípade podľa názoru senátu odvolacieho súdu dospieť k záveru, že daňová povinnosť na zaplatenie dane za nevýherné hracie prístroje daňovníkovi, ktorý ku dňu 01.01.2005 už prevádzkoval nevýherné hracie prístroje vznikla ku dňu 01.01.2005, keďže ide o takú činnosť, ktorá sa stala k tomuto dňu predmetom miestnej dane. Zákon č. 582/2004 Z.z. ani všeobecne záväzné nariadenie neobsahujú výnimky, pod ktoré by bolo možné argumentáciu žalobcu zaradiť a uznať tak, že by sa uvedená miestna daň nevzťahovala na prevádzkovateľov nevýherných hracích prístrojov, ktorí uvedenú činnosť už prevádzkovali pred 01.01.2005.

Výška vymeranej dane nebola sporná, preto sa ani odvolací súd, rovnako ako krajský súd, výškou dane nezaoberal.

S poukazom na uvedené závery Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S156/2006-29 ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková